

Enric Morera –síndic de Compromís–, Marga Sanz –síndica d'EUPV– i Ximo Puig –secretari general del PSPV– el juny del 2012, quan van presentar el seu

Amor a primera vista

El que ha unit RTVV, que no ho separen les urnes. Això mateix deuen pensar el PSPV-PSOE, Compromís i Esquerra Unida, que viuen un idil·li des que va anunciar-se el tancament de l'ens. Tots tres han promès reobrir-lo així que el Partit Popular abandone el govern valencià. Tot seguit els seus respectius líders –Ximo Puig, Enric Morera i Marga Sanz– detallen quin model de televisió pública els ronda pel cap.

Era un concurs per a trobar parella, el presentaven els actors valencians Diego Braguinsky i Rosanna Pastor, i va convertir-se en una de les icones del primer Canal 9, a l'inici de la dècada dels noranta.

Es deia *Amor a primera vista*, i és això mateix, un amor a primera vista contemporani, el que han experimentat els tres grups de l'oposició a les Corts amb motiu del tancament de Ràdio Televisió

Valenciana (RTVV) decretat per Alberto Fabra i 48 diputats més del PP.

Hi ha sorgit un model de família modern, a tres bandes, que a partir del juny del 2015 –en passar el debat d'investidura de la propera legislatura– possiblement es mudarà al Palau de la Generalitat. Els actuals líders de les respectives formacions –des del secretari general del PSPV-PSOE, Ximo Puig, fins als síndics parlamentaris de Compromís i Esquerra

Unida del País Valencià (EUPV), Enric Morera i Marga Sanz– han comprovat que la feina conjunta acostuma a ser més profitosa que no la guerra de guerrilles i l'excés de recel mutu.

RTVV és l'espurna que els ha unit feliços. Perquè la tristor i el desencís que els ha causat la clausura de l'ens públic dels valencians no amaga la satisfacció de compartir un projecte de país alternatiu, en què les diferències semblen insignificants, i les coincidències, notòries.

Les primeres 12 hores i 19 minuts del 29 de novembre –la fatídica nit, matinada i matinal en què va morir Nou– van fer evident la sintonia creixent. Dos diputats socialistes –Josep Moreno i Juan Soto–, tres d'EUPV –Marga Sanz, Ignacio Blanco i Esther López Barceló– i quatre de Compromís –Enric Morera, Mònica Oltra, Mireia Mollà i Fran Ferri– van aplegar-se a l'estudi 3 amb un missatge unànime: posar fi a tants anys de governs populars ha esdevingut un deure imperatiu, i una de les obligacions futures ha de ser la creació d'una nova RTVV, d'un nou Canal 9.

La majoria d'ells mai no havien trepitjat el Centre de Producció de Programes de Burjassot, i aquella nit, per tal d'accedir-hi, van haver de fer-ho a través de les finestres, ajudats pels treballadors de la casa i esquivant la policia i els serveis de seguretat, superats per complet. La

projecte de llei de RTVV. Els diputats dels tres grups, d'esquena, després que s'aprovara la mort de l'ens, i al plató, durant les últimes hores d'emissió.

mateixa manera com va poder estrenar-se en un plató de la televisió valenciana Beatriz Garrote, la presidenta de l'Associació de Víctimes del Metro 3 de Juliol, absolutament bandejada des que, set anys i quatre mesos abans, va ocórrer el dramàtic accident.

Les jornades prèvies, atapeïdes de sessions parlamentàries en què el PP va escurçar tant com va poder els terminis a fi d'exterminar RTVV amb rapidesa, van testimoniar –igualmente– les sinergies de l'oposició en aquesta matèria. Diputats d'una formació aplaudint els d'una altra, repartiment de torns entre ells per tal que tots pogueren dir la seua el màxim de vegades possible i, sobretot, la imatge conjunta dels tres grups d'esquena de la trona de seguida que el PP va aprovar-ne la defunció –primer–, i units al crit de “no teniu vergonya!”, immediatament després. El 29-N, al plató de Burjassot, acabarien entonant el “Fabra, dimissió!”, “açò és un colp d'estat!” i, novament, “no teniu vergonya!”. Les plaques tectòniques de la zona van patir moviments sísmics destacables, després de tants anys sotmeses a la doctrina popular, que aixafava qualsevol veu discordant.

Socialistes, Compromís i EUPV ja van ser capaços d'acordar un projecte de llei de RTVV alternatiu quan el PP va dur a la Cambra la reforma de la llei de creació, que es remuntava al 1984 i Alberto Fabra

pretenia modificar per tal d'actualitzar-la i, en teoria, pluralitzar-la. Tanmateix, la directora general que el president valencià va escollir per a aquesta nova etapa, Rosa Vidal, va denunciar ingerències de Presidència en la línia informativa tan bon punt va dimitir el càrrec, contrària a la decisió de clausurar l'ens.

La llei. Aquell projecte de llei conjunt, una esmena a la totalitat amb text alternatiu de la llei que va aprovar-se amb els únics vots del PP, constava de 49 articles, tres disposicions addicionals i sis de caràcter transitori.

És una norma revolucionària per al que ha estat el costum a RTVV. Pren com a model la llei de RTVE aprovada en temps de José Luis Rodríguez Zapatero –que el PP ha modificat per poder escollir el director general de l'ens sense una majoria qualificada, a més de reduir el nombre de consellers– i unes altres de semblants, com ara la gallega.

L'oposició, de fet, va arribar a proposar d'adaptar íntegrament la llei aprovada al Parlament de Galícia amb els vots del PP i del PSdeG. En canvi, els populars valencians van estimar-se més garantir-se'n el control, a través d'una majoria al consell d'administració i de la possibilitat d'escollir el director general de l'ens amb majoria simple, per comptes de consensuar-lo.

PSPV-PSOE, Compromís i Esquerra Unida preveuen l'elecció dels seus membres amb una majoria de dos terços –66%– en primera votació, o amb una de tres cinques parts –60%– en la segona votació, que se celebraria un mes després.

Una RTVV en la llengua que l'Estatut considera com a “pròpia”, i que segons la llei pactada per l'oposició, seria l'única. L'article 5 de la llei especifica que “la prestació del servei de comunicació audiovisual per part d'aquesta societat i les comunicacions que efectue el personal dependent d'ella en l'exercici de les seues funcions seran en valencià”. I és que totes les circulars que fins ara rebien els treballadors eren en castellà, la mateixa llengua que Presidència de la Generalitat va fer servir a l'hora de comunicar el tancament de l'ens, la mateixa que emprava el director general transitori Ernesto Moreno i que articulen els tres liquidadors nomenats per a extingir-lo.

A més, el projecte de llei alternatiu preveia un Consell Ciutadà de Continuts i de Programació, integrat per 21 membres designats per les Corts –per una majoria de dos terços– per un període de quatre anys entre persones de reconegut prestigi, les quals mediarien entre l'audiència i la direcció de RTVV amb l'objectiu d'assessorar-la i de garantir-ne la qualitat i la pluralitat.

EL TEMPS

FRATS I CAMPS

L'espai radioelèctric per què transitava el senyal de RTVV podria eixir a la venda, així com la seu. L'economista Albert Colomer suggereix que els treballadors poden quedar-se-la en propietat.

També s'apunta la creació del Consell Audiovisual Valencià, una figura inspirada en el seu homònim català i que vetllaria, de fora estant, per la conveniència dels continguts, és a dir, pel respecte als principis rectors de RTVV. Aquest organisme, recollit a la reforma estatutària del 2006, no ha estat creat encara per la negativa del PP, que darrerament hi al·legava raons d'eficiència econòmica.

Parlen els protagonistes. Aquest setmanari ha contactat amb els líders de les tres formacions que van consensuar el text en qüestió per tal que expliquen

quina idea de televisió els ronda pel cap en cas que, efectivament, les eleccions del 24 de maig del 2015 els atorguen la possibilitat de governar la Generalitat. Tots tres han reiterat que la reobertura de Canal 9 seria una prioritat.

El secretari general socialista, Ximo Puig, fins i tot hi ha posat data: el Nou d'Octubre del 2015, la diada del País Valencià, cinc mesos i escaig després dels comicis i quan tot just es compliran 26 anys de l'estrena del primer Canal 9, amb Joan Lerma com a president.

Puig, que encara no ha paït la "bogeria absoluta" de Fabra a l'hora de suprimir

l'ens públic de ràdio i televisió, "un desastre per al nostre país", tem que el Consell no accelere la venda de l'edifici que encara acull la seu de RTVV i que ocupe les freqüències que té assignades amb canals de titularitat privada. "Volen repartir-ho tot com si fóra el sant sudari de Jesucrist", ironitza.

"Si fórem capaços de mantenir el centre de Burjassot i els equipaments de la xarxa, el procés de reobertura seria molt més ràpid i ambiciós que no si haguérem de començar des de l'inici, com als 80", explica Puig. "De segur que provaran de desprotegir l'edifici central", ensuma, "i vendre'l al millor postor, siga qui siga, del món de la comunicació o d'un altre sector". En efecte, el Centre de Producció de Programes (CPP) és un edifici protegit, i el sòl, del terme de Burjassot, està considerat com a dotacional.

"De qualsevol manera, de ràdio i de televisió públiques valencianes, en tindrem de seguida que arribem al govern", certifica Puig. "Els socialistes hem creat dos grups de treball que ens diran com hem de gestionar la desfeta [els 1.200 milions d'euros de deute que arrossegava, més vora 150 milions que costarà tancar-lo] i com ha de ser el nou model."

Ximo Puig, que va treballar com a periodista abans d'incorporar-se a la política, anuncia que "el primer plenari del Consell tractarà de la viabilitat del projecte i estudiarà la manera més àgil de posar-lo en funcionament", i cas que l'actual govern haja optat per la venda dels béns de la societat, "haurem de ser més imaginatius". El secretari general del PSPV vol "blindar" RTVV a l'Estatut, però això requerirà una majoria molt àmplia i el referèndum corresponent, cosa que podria allargar-ho.

Sí que veu factible de "desgovernamentalitzar" Canal 9 i d'acordar l'elecció del director de l'ens per tres cinquenes parts dels diputats, decisió que marcaria un abans i un després. "Cal deixar treballar els professionals, simplement això".

Puig, de fet, no pensa en una televisió com la que va nàixer el 1989 de la mà dels socialistes, encara que, segons recorda, "els informatius eren de molta més qualitat del que ho han estat després". A diferència d'aquella, que va ser bilingüe, Puig no dubta que aquesta hauria de ser monolingüe, "excepte les pel·lícules, que haurien de ser en versió ori-

ginal subtítulades em valencià”. “Caldrà reformular moltes coses, la societat ha canviat molt i la capacitat d’interacció és incomparable; a més, tenim l’oportunitat d’arribar a acords amb les televisions comarcals i fer un segon canal molt arrelat al territori”, diu. Puig fins i tot pensa “en un tercer canal” que seria l’únic que podria externalitzar-se però del qual no vol avançar res més.

Econòmicament, la televisió “no podria endeutar-se més enllà del que tinguera pressupostat” i no es prohibiria la publicitat, com sí que passa a RTVE.

Els tres partits de l’oposició han previst de crear una comissió d’investigació la legislatura vinent que analitze d’on provenen els 1.200 milions d’euros de deute de RTVV, una comissió que el PP ara s’ha negat a aprovar.

Enric Morera, síndic de Compromís, ja va informar a l’hemicicle que el seu grup exercitarà una acció de responsabilitat patrimonial per tal que els membres del govern, que figuren com a accionistes de RTVV al registre mercantil, responguen amb el seu patrimoni del deute que s’ha generat al llarg dels anys.

Pel que fa a la televisió futura, anhela que tinguera en compte “els professionals valencians del sector, si és que en queda cap, el 2015”, aposta per blindar RTVV a la carta magna autòctona com a servei públic irrenunciable i, també, per recuperar el comitès de redacció. “Volem la televisió més professional possible, amb un contracte-programa explícit i el Consell Valencià de l’Audiovisual de què parla l’Estatut”, afegeix.

Quant a la plantilla, Morera apostaria per “aprofitar l’experiència dels treballa-

Amor a primera vista, presentat per Diego Braguinsky i Rosanna Pastor, i El Show de Joan Monleón, dos programes del primer Canal 9. L’oposició vol més producció casolana i en la llengua pròpia.

dors que seran acomiadats amb l’ERO d’extinció. “Han demostrat que, si els deixen fer, són uns grans professionals, i l’increment de l’audiència així ho ha ratificat”. Morera també veu amb bons ulls la publicitat i desitja una televisió valenciana “íntegrament en valencià, atesa la clara discriminació que pateix la nostra llengua respecte al castellà”.

Ara mateix, però, allò que més neugiteja Morera és el futur del CPP de Burjassot. “Hem elevat una bateria d’iniciatives parlamentàries per conèixer amb precisió l’inventari del que hi ha allà dins, incloent-hi el patrimoni audiovisual, que no es limita als 24 anys de vida de

la cadena, perquè també van adquirir-se imatges molt anteriors”. Sobre l’edifici, Morera avisa: “No permetrem que es malvenga, entre altres coses perquè no és tan senzill. L’Ajuntament de Burjassot [Jordi Sebastià, de Compromís, n’és l’alcalde] hi haurà de dir la seua”.

La síndica d’Esquerra Unida, Marga Sanz, desitja “un retorn al consens, com a l’any 1984”, quan es remunta la llei de creació. “Hem après de les errades del passat, del desfalc i del deute desfermat, volem que siga viable”, rebla.

“Pública, plural, de qualitat i en valencià”, respon quan se li demana quina RTVV voldria veure. “És cabdal per

estudis virtuals

formació en línia

MATRÍCULA OBERTA

Les preinscripcions s’han de fer al web www.uda.ad

BÀTIXELORS EUROPEUS (estudis de primer cicle)

- Administració d’empreses
- Comunicació
- Dret
- Humanitats
- Informàtica
- Llengua catalana

Termini: 7 de febrer

CURSOS D’ACTUALITZACIÓ

- Constitució i altres fonts del dret d’Andorra
- Dret públic d’Andorra
- Didàctica de la llengua catalana
- Patrimoni cultural d’Andorra

Termini: 21 de febrer

UNIVERSITAT D’ANDORRA

Plaça Germandat 7
AD600 Sant Julià de Lòria
T. (+376) 743 000

a la recuperació de la llengua, tenir una televisió íntegrament en valencià”, insisteix, i proposa un “conveni de col·laboració amb les televisions públiques de Catalunya i les illes Balears” que “fomente els elements que ens són comuns i que acoste l’idioma que compartim a tots aquells públics que no hi tenen accés d’una altra manera, com ara els infants”.

“RTVV ha d’afavorir la cohesió i vertebració del país i ajudar l’audiovisual valencià, que travessa un moment difícilíssim”. Sanz no fuig de la publicitat però sí de les externalitzacions d’algunes parts de la graella, perquè “ha de primar l’interès general”. Sobre la plantilla, destaca que “tenim un capital professional importantíssim”. “Quan s’òbriga el procés de selecció de personal, caldrà tenir molt en compte tots aquells que han estat acomiadats ara”, opina.

De la seua banda, Romain Muzzati, coordinador territorial d’UPyD –un partit que probablement obtindrà representació a les Corts futures–, voldria “reforçar el coneixement de les dues llengües oficials”, la designació del director general “per concurs públic” i un consell d’administració “que no vinguera designat pels partits polítics”. “Volem una televisió pública sanejada i austera, allunyada de la lluita per les audiències, vigilant dels poders públics i amb reportatges d’actualitat que analitzen de manera aprofundida la tasca dels nostres governants, cosa que no ha passat mai”.

També seria insòlit que els treballadors acomiadats de RTVV en prengueren les regnes. Però això suggereix l’economista Albert Colomer, director executiu de la Fundació per a la Promoció de l’Autoocupació de Catalunya: “Els primers que tenen drets són els treballadors, han d’estar alerta perquè no desapareguen els mitjans de producció: en aquest cas, l’autorització per a poder emetre, la maquinària i les instal·lacions. Quan l’empresa els faça a mans la proposta de liquidació, ells podrien decidir de quedar-se els mitjans de producció, per comptes de les indemnitzacions monetàries [superiors als 100 milions d’euros]. Amb el pla de viabilitat que van presentar al Consell, podrien optar per l’autogestió i continuar treballant a la casa”. Una pel·lícula de por de les bones, per a Alberto Fabra.

Victor Maceda

CARLOS PÉREZ-TRIVISSION

L’equip d’actors de *L’Alqueria Blanca*. Al centre de la imatge, Ferran Gadea.

Nou(s) models de televisió

Les cendres de l’antiga RTVV encara són calentes, però la plausibilitat d’un hipotètic canvi polític al País Valencià alimenta la perspectiva de reobrir la radiotelevisió pública. Regida, això sí, per una filosofia i uns paràmetres diferents dels que han aparellat la seua ruïna. Nou professionals i experts relacionats amb el món de l’audiovisual ens ajuden a fer prospecció sobre els models possibles de la que podria ser la renascuda radiotelevisió pública valenciana.